

NECHCE

Kdyby hrazdu udělal mu vzduch, rozkopne
algoritmus modré na nebi, jež tmavne. Což neděje
se nazdařbůh, ta barva má kód, který nese potřeby,

aby stala se rtěnkou, slovo vyrazila od úst jako těm,
kdo hřeší ženou či sklenkou, kdo drží si požitek
a měli by půst.

Kdyby vzduch poskytl mu hrazdy a on dal přemet
v modré na obloze, všechny morality srazí do polní
brázdy a s úšklebkem podobným mečící koze

tak nějak pitomě zdekuje se domů – po řádcích
životního deníku narýsovaných do puntíku, do
atomu, po cestách choleriků

kulhá, neboť ho to pořád žere. Mezi prsty u nohou
cosi. Kroky vnímá už jen některé, je méně v botách,
sám sebe nosí.